

Dopuna uz tekst Jove Rojčevića u Podravskom zborniku 1980. godine

Zbog istine i historijskih činjenica želio bih Vam reći slijedeće.

U Podravskom zborniku od 1980. godine, na stranici 58 do 61, govori se o temi: »Ribnjak je živio za Kalnik«, autora Jove Rojčevića. Ta tema obuhvaća i rad puškarske radionice Komande Kalničkog partizanskog područja.

Organizator puškarske radionice bio je Žganec Joža, zamjenik komandanta Kalničkog partizanskog područja, a ne kako se navada da je to bio Đuka Filipašić iz Duge Rijeke.

Pod svakom odgovornošću tvrdim kao akter tih zbivanja na tome terenu slijedeće.

Radionica je osnovana u kolovozu 1943. godine, a ja sam došao u radionicu 15. IX. 1943. godine. Tada sam odmah postavljen za šefa radionice. To kratko vrijeme, prije moga dolaska, bio je šef radionice neki drug Bolto koji je nakon moga dolaska bio moj zamjenik, jer sam ja izučeni puškar. Od ostalih 6 drugova četvorica su bili mehaničari, jedan limar i jedan kovač.

S obzirom na pomanjkanje potrebnog alata i materijala te dijelova za oružje, radionica je radila dosta dobro, jer smo se dovijali i snalazili kako smo god bolje mogli i znali.

Nakon oslobođenja Koprivnice početkom studenog 1943. godine, dobili smo, ili zarobili, agregat za rasvjetu, kisik za zavarivanje i drugi materijal, što nam je omogućilo bolji rad i noću. Napominjem da je ljudstvo puškarske radionice sudjelovalo u oslobađanju Koprivnice, u sastavu Komande Kalničkog partizanskog područja.

Radionica nije radila samo za potrebe Komande Kalničkog partizanskog područja, nego i za potrebe X Za-

grebačkog korpusa. Za svoj rad je pohvaljena od strane navedenog štaba korpusa, Naredbom broj X u mjesecu siječnju 1944. godine, a iz te naredbe se vidi tko je bio njezin rukovodilac.

Nakon oslobođenja Ludbrega, mjeseca listopada 1943. godine, zarobljeno je nekoliko teških mitraljeza »Maksim« s protuavionskim nišanima ali onesposobljenim, te smo ih mi osposobili, a kako nas je svakog lijepog dana uznemiravao jedan ustaški izviđački avion, mi smo jednog dana otvorili vatru na njega i više nije dolazio. Nakon rata sam doznao od rođaka poginulog pilota da je avion pao kod Koprivnice, a u tijelu da je nađena rana od metka, što je i bio uzrok pada aviona. Tako je osoblje radionice oborilo taj avion, a da nije o tome znalo. Nedugo nakon moga dolaska moj zamjenik Bolto otišao je na drugu dužnost, a tada je postavljen za moga zamjenika Filipašić Đuro koji je to bio za cijelo vrijeme moga boravka u Ribnjaku.

U mjesecu veljači 1944. godine bobanovci su sraznili Ribnjak pa i radionicu, koga su zatekli ubili su ga i kuće spalili. Nakon toga sam ja prešao po naređenju štaba X Zagrebačkog korpusa na novu dužnost, pa nadalje neznam gdje je bila radionica i tko je njom rukovodio.

Za istinitost mojih navoda spominjem već navedenu Naredbu štaba X Zagrebačkog korpusa broj 10.

Drugove koji su radili u radionici u Ribnjaku moglo bi se pronaći putem Općinskog odbora SUBNOR-a.

Suka Nada iz sela Osijeka kod Kalnika, općina Križevci imala je kuću do radionice i sigurno se sjeća svakog tko je radio u toj radionici, a saznao sam na proslavi u Ivanju (1985), da je živa i da se nalazi na navedenoj adresi.